

[Bernhard Baunsgaard]

ville komme igennem. Og det var såmænd bare en henstilling om, at man tænkte sig lidt bedre om en anden gang.

Vi har ikke rent sagligt kunnet overkomme ved siden af alt det andet, der skulle behandles, f.eks. denne afskrivningslov, at drøfte igennem, hvordan vi skal ordne bilbeskatningen, fordi vi spildte for megen tid med paradedforslag.

Wilhelm (VS):

Jeg synes, det er en interessant belysning af hr. Glistrups samfundsøkonomiske opfattelse, når han om et forslag, som han selv siger vil motivere til køb af større biler, der er tungere, og som sluger mere benzin, mener, at det er god økonomi for samfundet.

Det forslag, vi i øvrigt behandler her, havde vi lejlighed til at kommentere ved første behandling, og da var det galt nok. Jeg er ikke enig i den vurdering, hr. Rahbæk Møller gav, nemlig at forslaget oprindeligt var balanceret. Også dengang var det klart noget, man måtte vende sig imod, fordi det øgede fradragsmulighederne på lidt længere sigt. Det var måske balanceret, men kun for en toårsperiode, derefter var det en fradragsforøgelse.

Men det er da rigtigt, som det ellers blev sagt af hr. Rahbæk Møller, at nu er selv den midlertidige balance gået fløjten. Jeg synes, det er en forbløffende indsats fra det radikale venstre, der jo er dem, der har sørget for de ændringer, der nu koster ca. 400 mill. kr. Det er tab i skatteprovenu ved øgede afskrivningsmuligheder og fradragsmuligheder i forhold til det, der forelå ved første behandling, som mestendels er varige, og som altså her i første omgang koster 400 mill. kr. om året.

Det er klart, at det ikke gør vores ønsker om at stemme imod dette forslag mindre, og det er kun ganske få, lappeagtige ting i ændringsforslagene, vi vil kunne stemme for.

Men jeg synes efterhånden, at vi oplever hver eneste uge, at de radikale enten direkte arbejder for forøgede fradrag eller modsætter sig de indgreb mod fradragsfiduser, som i øvrigt kunne have fået flertal, hvis de radikale var til at få i tale. Det er noget, vi oplever hver uge. Vi vil opleve det flere gange senere i dag, og vi vil opleve det i næste uge også, så vidt man kan se på de betænkninger, der er under afgivelse.

Efterhånden synes jeg, der er grund til at opfordre skatteministeren til at forsøge at lave en slags opgørelse over, hvad den samlede effekt af de radikales bidrag til de skattpolitiske afstemninger egentlig er.

Man kan bare tænke på, hvordan de radikale kritiserede det i mine øjne ikke tilfredsstillende, men dog bedste og mest gennemgribende skattereforfforslag, vi har set fra regeringen i de seneste mange år, nemlig det forslag, der lige fik lov til at snuse lidt til lyset i maj 1978, men som derefter blev skrinlagt, fordi man gik hen og lavede SV-regeringen, og hvortil de radikales kommentarer overvejende gik på, at det var ikke dybtgående nok i oprydningen i fradragsjunglen. Og man kan se på, hvordan det faktisk er gået siden med den radikale indsats, hvor vi hver eneste uge har set, at man har modsat sig både beskedne og mere vidtgående oprydninger i fradragsjunglen. Så kan det godt være, at man kan skrive nogle artikler og lave nogle programerklæringer, og jeg ved ikke hvad, hvor man siger, at man gerne vil meget mere, men at det bare skal være på en anden måde. Men lad os få, ligesom finansministeren plejer at forlange, når det drejer sig om fremskridtspartiets finanslovsændringsforslag, lad os så få, hr. skatteminister, et forsøg på at vurdere, hvad det faktisk er, de radikale stemmer er blevet brugt til, når det kommer til konkret handling herinde. Hvad er de blevet brugt til på det skattemæssige område, siden man i maj 1978 kritiserede regeringsoplægget for ikke at være dybtgående nok, når det drejer sig om oprydning i fradragsjunglen? Jeg mindes ikke andet, end at man dels har medvirket til at forøge fradrag, dels ved den ene og den anden og den tredje form for undskyldninger har forhindre, at der blev ryddet op en lille bitte smule, hvor der ellers var mulighed for det, hvis de radikale var til at få i tale.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal bare rette en misforståelse i hr. Wilhelms indlæg. Jeg sagde ikke, at forslaget var afbalanceret i den form, det forelå i ved første behandling. Jeg sagde, at skattelettelsen til erhvervslivet var delvis afbalanceret af visse stramninger, men som det fremgik af vores indlæg ved førstebehandlingen, ville vi